

יום הולדת / נירה הראל

רגע לפני שנגמר השעור האחרון, בקשה נחמה מהמורה רשות להודיע משהו לפתה. היא קמה, נעמדה, ובקול נרגש אמרה שיש לה יום הולדת, והיא מזמינה את כלם אליה בחמש אחרי הצהריים.

אולי רצתה להגיד עוד משהו, אולי לא... הפעמון צלצל, כלם קמו, ולא יכלתי לראות אותה. אבל את המבטים של הילדים ראיתי, ואת הצחוק שלהם שמעתי. ללכת ליום ההולדת של נחמה? שגעון. מה פתאום? היא לא נחמדה ולא חברותית ולא יפה ולא חכמה. אין בה שום דבר נעים. היא כזאת, נו...

לא עברה דקה, והיינו פלנו בדרך הביתה, ואני נזפרתי בחלום שהיה חוזר אלי בכל שנה לפני יום ההולדת שלי.

בחלום ישבתי לבדי בבית, וחכיתי לאורחים שיבואו לחגיגה. את כל הכתה הזמנתי, והכנתי המון מקומות. עשיתי קניות, ערכתי שלחן, עבדתי קשה, וכשהכל היה מוכן, התחלתי לחכות. בחמש עדין לא הגיע איש. 'הם ודאי בדרך', חשבתי. 'עד שהם נסחבים'... כל רגע הצצתי מבעד לחלון. 'אולי הם לא יודעים

פסקה (1)

1

נושא הפסקה:

פסקה (2)

5

נושא הפסקה:

פסקה (3)

10

נושא הפסקה:

פסקה (4)

15

נושא הפסקה:

את הכתבת? אולי הם התבלבלו. אולי תענו בדרך? אולי יבואו
מחר בטעות? מה קרה? בחמש וחצי התחלתי להבין שאף אחד
לא יבוא, מפני שאף אחד לא רוצה לבוא. פשוט מאוד. ולא יהיה
יום הולדת. וזהו. בשש ידעתי שהכל אבוד, והתחלתי לבכות.

תמיד הייתי מתעורר מהחלום הזה בעינים רטבות. רק כשהגיע
יום ההולדת האמתי, והחברים באו, והכל היה בסדר, הייתי
צוחק מעצמי. איזו שטות... לחשב שחלומות רעים יתגשמו.
ממש טפשי...

אבל כשראיתי את נחמה עומדת לפני הכתה, ידעתי שהחלום
שלי יתגשם אצלה. הרי אף אחד לא יבוא ליום ההולדת שלה.
כלם לא סובלים אותה, וכל מה שהיא תכין ישאר. ואז היה לי
ברור שאני מכרח ללכת. גם אם אהיה יחיד. שרק לא יתגשם
החלום. ובחמש בדיוק דפקתי על דלת הבית שלה.

"בוא, תפנס", אמרה נחמה כשפתחה לי את הדלת, "אנחנו כבר
מחכים".

"אנחנו?" התפלאתי, "מי עוד בא מלבדי?"

כשנכנסתי, ראיתי את המורה אילנה. היא חיכה אלי, ואני חיכתי
אליה חזרה.

לא אמרנו שום דבר. ישבנו שלשתנו בשקט, ישבנו וחיכנו, חמש
ועשר דקות, חמש ורבע. "נחכה עד חמש ועשרים, ונתחיל",
אמרה נחמה. מה יכלנו להגיד? היה כזה שקט...

ואז, כשנחמה קמה לפרס את העוגה המקושטת, נשמעה דפיקה
בדלת. נחמה רצה לפתח. בפתח עמדה סיגל. כעבר רגע דפק
אורי על הדלת, ואחריו גלית, ובשש היו כל הכסאות בחדר
תפוסים, והחגיגה התחילה. וזה לא היה חלום.

פסקה (5)
20 נושא הפסקה:

פסקה (6)
25 נושא הפסקה:

פסקה (7)
30 נושא הפסקה:

פסקה (8)
35 נושא הפסקה:

פסקה (9)
נושא הפסקה:

40 _____